

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stalna služba u Kninu
Dr. Franje Tuđmana 6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, OIB: 29399232217, po sutkinji Ani Kević Brakus, u pravnoj stvari tužitelja Drage Bjedova iz Beograda, Republika Srbija, Vidikovački venac 15, OIB: 15245824943, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz OD „Uskovović & Partneri“ iz Varaždina, Vatroslava Lisinskog 6, protiv tuženika Milivoja Macure iz Kistanja, Macure 23, OIB: 03769952155, zastupanog po punomoćniku Ringu Špaleta, odvjetniku u Drnišu, radi naknade štete, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 2. veljače 2026.g., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Veljka Čađenovića, odvjetnika u Kninu i zamjenika punomoćnika tuženika Filipa Petkovića, odvjetnika u Drnišu, na ročištu za objavu odluke, dana 24. veljače 2026.g., u odsutnosti punomoćnika stranaka,

p r e s u d i o j e

1. Nalaže se tuženiku MILIVOJU MACURI iz Kistanja, Macure 23, OIB: 03769952155, da tužitelju DRAGI BJEDOVU iz Beograda, Republika Srbija, Vidikovački venac 15, OIB: 15245824943, isplati iznos od 184.301,81 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 32.177,19 EUR-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio jedini član trgovačkog društva PREDUZEĆE ZA PROMET ROBA I USLUGA D N M d.o.o., Beograd, Starine Novaka 11/1, upisano u registarskom ulošku Registra privrednih subjekata koji se vodi kod Agencije za

privredne registre Republike Srbije pod brojem 1-77468-00 (dalje u tekstu: DNM). Zakonom o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 125/04), konkretno odredbom čl. 452. st. 2. istog predviđena je obveza privrednih subjekata u Republici Srbiji da „...svoj pravni oblik, organe, dioničare i članove, osnovni kapital, dionice i udjele, tvrtku, memorandume, dijelove društva s određenim ovlaštenjima u pravnom prometu, kao i svoje opće akte i osnivačke ugovore usklade s odredbama ovog zakona u roku od dvije godine od stupanja na snagu zakona...“.

1.1. Odredbom st. 4. istog članka da je predviđeno da „...privredni subjekti koji ne postupe u skladu s obvezom iz st. 2. prestaju sa radom poslije provedenog postupka likvidacije o trošku subjekta likvidacije, koji po službenoj dužnosti pokreće registar i brišu se iz registra. Obzirom da je društvo DNM propustilo uskladiti se s naprijed citiranim odredbama Zakona o privrednim društvima isto da je, sukladno odredbi čl. 452. st. 4. Zakona o privrednim društvima i čl. 68. st. 2. Zakona o registraciji trgovačkih društava, brisano iz Registra privrednih subjekata kao neaktivno. Nadalje, odredbom čl. 593. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 36/2011, 99/2011) da je propisano da svi članovi, odnosno vlasnici privrednih subjekata koji su brisani iz registra privrednih subjekata u skladu s čl. 452. st. 2. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 125/04) stupanjem na snagu novog Zakona o privrednim društvima postaju suvlasnici nad imovinom tih privrednih subjekata, u idealnim dijelovima koji odgovaraju udjelima u temeljnom kapitalu tih privrednih subjekata.

1.2. Slijedom navedenog, tužitelj da je, kao jedini imatelj poslovnog udjela u društvu DNM, jedini vlasnik njegove imovine u koju ulazi i potraživanje prema tuženiku. Tužitelj ukazuje na odredbu čl. 14. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima (dalje u tekstu: ZRSZ), sukladno kojoj je „za pravnu i poslovnu sposobnost fizičke osobe mjerodavno je pravo države čiji je ona državljanin“, što primijenjeno na konkretni slučaj prema tužitelju znači da se u pogledu stranačke sposobnosti tužitelja imaju primijeniti naprijed citirane odredbe srbijanskog Zakona o privrednim društvima.

1.3. Pravomoćnom presudom Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, poslovni broj; 2K-3614/10 od 29.10.2012. godine, tužitelj navodi da je tuženik, kao okrivljeni, proglašen krivim za kazneno djelo utaje iz čl. 170. st. 3 u vezi st. 1. Kaznenog zakona Republike Srbije, jer je u razdoblju od 9.7.2002. godine pa do 18.2.2004. godine prisvojio ukupno 21.076 komada janjeće i ovčje sirove i suhe kože u vlasništvu društva DNM, od ukupne količine od 24.142 komada kože koje je društvo DNM povjerilo društvu „Jelo Srem kornere“ na čuvanje. Prisvojene kože tuženik je dalje prodao kupcima u zemlji i inozemstvu, pričinivši time štetu društvu DNM u iznosu od 13.699.400,00 RSD, što prema posljednjim podacima Hrvatske narodne banice iz siječnja 2015. godine predstavlja kunsku protuvrijednost od 863.062,20 HRK. Iznos vrijednosti kože u vlasništvu društva DNM, utajene i prodane od strane tuženika, utvrđenje vještačenjem provedenim u sklopu naprijed navedenog kaznenog postupka po Centru za vještačenje d.o.o., na dan 27.1.2012. godine.

1.4. U predmetnom kaznenom postupku društvo DNM da je postavilo imovinsko pravni zahtjev u svrhu naknade štete pričinjene mu kaznenim djelom tuženika, međutim, naprijed citiranom presudom da je upućeno na ostvarivanje svoga zahtjeva u parnici, što da ovim putem čini njegov slijednik.

1.5. Obzirom da tuženik, prema navodima tužitelja, ni nakon brojnih poziva na podmirenje svoje nesporne obveze istu nije podmirio, slijedom svega naprijed navedenog tužitelj predlaže sudu da donose presudu kojom se nalaže tuženiku Milivoju Macuri iz Kistanja, Macure 23, OIB: 03769952155, da tužitelju Dragi Bjedovu

iz Beograda, Republika Srbija, Vidikovački venac 15, JMBG:3010962610001, isplati iznos od 194.301,81EUR-a (uređeno tužbenim zahtjevom od 12. prosinca 2025.g. nakon provedenog vještačenja, l.s. 201) kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom po godišnjoj stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, te da mu naloži da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te predlaže sudu da istu odbaci zbog nepostojanja procesnih pretpostavki odnosno da je odbije kao neosnovanu radi dolje navedenog obrazloženja i istog obveže na podmirenje nastalog parničnog troška. Tuženik ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženog te prigovor zastare potraživanja.

2.1. Prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja tuženik ističe u činjenici što tužitelj (namjerno ili ne namjerno) pogrešno interpretira odnosno tumači zakone Republike Srbije te na taj način pokušaje dovesti sud u zabludu i citiranjem nepodobnih pravnih propisa pokušava uspostaviti nemoguću aktivnu legitimaciju tužioca za vođenje ovog spora. Prema tuženiku "Privredno društvo" (što bi u hrvatskom pravopisu odgovaralo trgovačkom društvu) DNM d.o.o. iz Beograda nije brisan iz "Registra Agencije za privredne registre" (što u Hrvatskom trgovačkom pravu ima značenje Registar trgovačkih društava) zbog toga što nije uskladio svoje akte sa Zakonom o privrednim društvima, članak 452.st.2. Zakon o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije broj. 125/4), već je društvo DNM d.o.o. iz Beograda brisano zbog svoje neaktivnosti na osnovu navedenog zakona, jer je zbog svoje neaktivnosti unutar roka od 12 mjeseci a što je bilo po tad važećem zakonu članak 68. stavak 2. Zakona o registraciji privrednih subjekata, sankcioniran brisanjem iz registra dana 16.6.2006.godine.

2.2. Tuženik nadalje navodi kako je trgovačko društvo DNM d.o.o. iz Beograda, brisan iz registra kao neaktivan nad takvim "privrednim društvom" da nije proveden postupak prinudne likvidacije kako je to predviđeno člankom 452. stavak 4. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik RS, broj. 125/04), na koji ukazuje tužitelj u svojoj tužbi, a navodi da niti predmetno društvo nije izbrisano iz registra nakon okončanog postupka likvidacije, rješenjem o likvidaciji. Sve to da ukazuje na činjenicu da se na trgovačko društvo DNM d.o.o. iz Beograda u predmetnom slučaju ne mogu primijeniti ni odredbe članka 593.stavak 1. Zakona o privrednim društvima (Slu.glasnik RS, broj: 36/2011; 99/2011, 83/2014-dr. zakon i 5/2015) koje se kako je to istaknuto u odredbi odnosi samo na "privredne subjekte" koji su brisani iz registra u postupku likvidacije po osnovi članka 452.stavak 4. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik RS br. 125/04).

2.3. Radi navedenog tuženik smatra kako je trgovačko odnosno privredno društvo DNM d.o.o. iz Beograda, brisano iz registra "kao neaktivni privredni subjekt", te je isti bio registriran u pravnoj formi društva sa ograničenom odgovornošću, da nakon prestanka društva i brisanja iz registra, osnivač društva, zastupnik ili pak bilo tko treći nije pravni slijednik brisanog društva, pa samim tim da nije ni aktivno legitimiran za podnošenje ove tužbe i vođenje ovog parničnog postupka.

2.4. Prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženik obrazlaže činjenicom da pasivna legitimacija tuženog Milivoja Macure, kao fizičke osobe, nikako ne može biti stranka u ovom postupku, pa dakle ni tuženik, jer u vezi postavljenog tužbenog

zahtjeva Milivoj Macura povodom predmetnog događaja nije bio ni u kakvom obveznom pravnom odnosu prema pravnom prethodniku tužitelja a isto pokrepljuje činjenicom da je pravni prethodnik tužitelja DNM d.o.o. iz Beograda bio u ugovornom odnosu sa Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, Kamenjareva 29 B, mat.br.08710465, sa kojim da je imao zaključen Ugovor o skladištenju robe, dana 9.7.2002.godine, a na osnovu čega da je DNM d.o.o. iz Beograda skladištio svoju robu kod Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove. Zakonski zastupnik i osnivač Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, Kamenjareva 29B, da je bila Dušanka Macura i to sa osnivačkim ulogom od 5.000,00 USD.

2.5. Nadalje, što se tiče povijesti poslovanja Koža Prom Kornere d.o.o., Rješenjem Privrednog suda u Sremskoj Mitrovici, pod posl.br.ST-358/2010 od 1.9.2010.godine, nad trgovačkim društvom Koža Prom Kornere d.o.o iz Stare Pazove da je otvoren i zaključen stečajni postupak, nakon čega je Koža Prom Kornere d.o.o. kao trgovačko društvo brisano iz registra trgovačkih društava, odnosno iz brisan iz registra privrednih subjekata. Samim uvidom u predmetni spis Privrednog suda u Sremskoj Mitrovici, St- 358/2010 da se uočava da društvo za promet roba i usluga DNM d.o.o. iz Beograda, Starine Novaka 11/1, nije prijavilo bilo kakva potraživanja u ovom postupku prema stečajnom dužniku Koža Prom Kornere d.o.o. trgovinskom proizvodnom poduzeću iz stare Pazove, Kamenjareva 29B, niti da je na bilo koji način, da li kao DNM d.o.o. ili kao Drago Bjedov, sudjelovao u ovom stečajnom postupku, uslijed čega da je prekludiran za prijavu ovog potraživanja sve daje isto postojeće i kao takvo osnovano.

2.6. Nadalje, tuženik tvrdi da je neosnovano i pozivanje tužitelja na Presudu Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, posl.br.K-3614/2010 od 29.10.2012. godine, a u cilju i namjeri uspostavljanja pasivne legitimacije sad tuženog Milivoja Macure, upravo kao odgovorne osobe u Koža Prom Kornere d.o.o. po načelu odgovornosti te da je u samoj presudi za potraživanjem imovinsko-pravnog zahtjeva upućeno u parnicu trgovačko društvo "DNM" iz Beograda, a ne tužitelj. Iz trgovačko poslovnih odnosa da je sasvim jasno da tuženik Milivoj Macura nikad nije bio u bilo kakvom poslovnom odnosu sa tužiteljem već je povodom potraživanja koje tužitelj prisvaja i potražuje ovom tužbom to bio obligacijski odnos trgovačkih društava (odnosno privrednih društava) u njihovom poslovanju a tuženik da je bio u ugovornom odnosu sa Koža Prom Kornere d.o.o. trgovinsko proizvodno poduzeće iz Stare Pazove, Kamenjareva 29B.

2.7. Prema stavu tuženika da je jedino pasivno legitimirana osoba u ovom postupku mogao biti samo Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, kao Ugovorna strana po osnovi Ugovora o skladištenju od 9.7.2002.godine, a što da je i utvrđeno u predmetnoj Presudi Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, posl.br.K-3614/2010 od 29.10.2012. godine gdje se navodi (2. strana) "Poduzeće za promet roba i usluga DNM-Beograd sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje se u parnicu" te samim tim otklanja odgovornost za nastanak štete od tuženog. Kako je trgovačko društvo Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, brisan iz registra trgovačkih društava zbog okončanja stečajnog postupka, tuženik smatra da bi tužba prema tuženom Milivoju Macuri bila nezakonita te da je očigledna namjera tužitelja da zloupotrebom prava, bez ikakvog pravnog osnova, potraživanja koje je imalo društvo DNM d.o.o iz Beograda prisvoji da bi zatim ta ista potraživanja od Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, a koja se zbog nemarnosti i neažurnosti, kao ni poslovanjem savjesnog gospodarstvenika nije naplatilo od trgovačkog društva, sad pokušava, bez ikakvog pravnog osnova naplatiti od tuženog Milivoja Macure, koji da je u vrijeme postojanja Ugovorne obligacije o skladištenju robe, između DNM d.o.o. iz Beograda i Koža Prom

Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, bio samo zaposlenik u Koža Prom Kornere d.o.o., odnosno po ovlaštenju zakonskog zastupnika ovlašten za poduzimanje određenih radnji iz domene poslovanja trgovačkog društva.

2.8. Uz istaknuti prigovor zastare potraživanja tužitelja navodi da je Ugovorom o skladištenju robe, ugovorni odnos između DNM d.o.o. iz Beograda i Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, nastao 2002.godine pa je tako i obveza tuženika po osnovi ovog obveznog pravnog odnosa odavno zastarjela imajući u vidu opći rok zastare od 10 godina (a koji da je u Republici Srbiji određen po odredbama "Zakona o obligacionim odnosima"). Kazneni postupak koji je vođen protiv Milivoja Macure da ne može imati utjecaj na rok zastare ovog potraživanja jer da potraživanje pravnog prethodnika tužitelja ima za svoju osnovu Ugovor o skladištenju od 9.7.2002.godine te da se rok zastare ima računati od dana nastanka obveze ugovorenih strana Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove i DNM d.o.o. iz Beograda.

2.10. Opreza radi, tuženik je osporio tužbeni zahtjev i po visini jer da se iz priložene dokumentacije koju posjeduje Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove može sa sigurnošću utvrditi da je isti previsoko određen.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u: Potvrda agencije za privredne registre Republike Srbije od 15.12.2014.g., Izračunati tečajevi valuta koje ne kotiraju na deviznom tržištu u RH, Izvadak iz zemljišne knjige, Zaključak Općinskog suda u Kninu broj Ovr-188/2011, Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g. (l.s.20), Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g (l.s. 239) Presude Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, Poslovni broj: 2K-3614/10 od 29.10.2012.g., Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 28.1.2015.g. Nalaza i mišljenja Centra za vještačenje, Nalaz veštaka od 30.01.2012.g., Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g. prijedloga da istražni suda donese rješenje kojim se prekida istraga, Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g. poziva za glavnu raspravu Milivoju Macuri jer isti izbjegava prijem sudskih pismena, Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 13.4.2016.g. kojim punomoćnici tužitelja šalju tuženiku, Ovjereni prijevod sa srpskog na hrvatski jezik od 13.4.2014.g. Rješenja Privrednog (Trgovačkog) suda u Beogradu, Financijsko vještvo (Nalaz i mišljenje) izrađeno od Željka Dekovića 15.5.2025.g. te Dopuna istoga od dana 5. prosinca 2015.g.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja da se naloži tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 184.301,81 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima ovog parničnog postupka.

6. Među strankama je sporno da li je tuženik odgovoran za nastalu štetu kao i visina štete koju tužitelj potražuje od tuženika, sporna je i aktivna legitimacija te da li je nastupila zastara potraživanja.

7. Odredba članka 219. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) propisuje da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji tužbeni zahtjev ili pobija navode protivnika.

8. Sud je pri vođenju ovog postupka poštivao načelo ekonomičnosti postupka sadržano u odredbi čl.10. st.1. ZPP prema kojem je sud dužan postupak provesti bez odugovlačenja, u razumnom roku, i sa što manje troškova te onemogućiti svaku

zlouporabu prava u postupku te načelo koncentracije postupka i jedinstva glavne rasprave (čl.298. i čl.311. stavak 2. ZPP) koje zahtijeva da se predmet spora svestrano raspravi, ali da se zbog toga postupak ne odugovlači, tako da se rasprava po mogućnosti dovrši što prije.

9. Dužnost iznošenja činjeničnih tvrdnji i predlaganja dokaza nije obveza stranke prema parničnom protivniku, a ni prema sudu, već specifična obveza prema samoj sebi. Navođenjem relevantnih činjenica i prilaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljnije izgleda za svoj uspjeh u parnici. Svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnje o postojanju činjenice koja je za nju povoljna.

10. Temeljem navoda stranaka i provedenog dokaznog postupka te ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje i zaključio kako u nastavku slijedi.

11. Iz izračunatih tečajeva valuta koje ne kotiraju na deviznom tržištu u RH izdane od Hrvatske narodne banke prikazuju prikazane su valute koje su na dan 1. siječnja 2015.g. bile strane valute na deviznom tržištu RH dok je iz Izvatka iz zemljišne knjige razvidno je da je na k.č. upisane u Z.U.10, 15, 36, 1336 i 1432, sve k.o. Kistanje kao vlasnik upisan tuženik dok je iz Zaključka Općinskog suda u Kninu broj Ovr-188/11 razvidno je vođen ovršni postupak između RH kao ovrhovoditelja i ovdje tuženika kao ovršenika u odnosu na naprijed navedene nekretnine na kojima je tuženik upisan kao vlasnik.

12. Iz Ovjerenog prijevoda sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g. (l.s.20) utvrđeno je da je u Potvrdi izdanoj u Republici Srbiji, Agenciji za privredne subjekte, Registru privrednih subjekata BDF 102994/2013 od dana 24. rujna 2013.g. navedeno da je u registru Trgovačkog suda u Beogradu u registarskom ulošku broj 1-77468-00 rješenjem broj V-Fi-10627/96 od 2. srpnja 1996.g. upisano Preduzeće za promet roba i usluga "D N M" d.o.o. Starine Novaka 11/I, Beograd te da je kao jedini osnivač navedenog poduzeća upisan Drago Bjedov (ovdje tužitelj). Navedeno poduzeće da je brisano dana 16. lipnja 2006.g. kao neaktivno iz Registra privrednih subjekata temeljem odredbe čl.68. st.2. Zakona o registraciji trgovačkih društava.

13. Iz Ovjerenog prijevoda sa srpskog na hrvatski jezik od 15.12.2014.g (l.s. 23) razvidno je da je okrivljenik Milivoj Macura presudom Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, poslovni broj; 2K-3614/10 od 29.10.2012. godine proglašen krivim za kazneno djelo utaje iz čl. 170. st. 3 u vezi st. 1. Kaznenog zakona Republike Srbije jer je u razdoblju od 9.7.2002. godine pa do 18.2.2004. godine prisvojio ukupno 21.076 komada janjeće i ovčje sirove i suhe kože u vlasništvu društva DNM, od ukupne količine od 24.142 komada kože koje je društvo DNM povjerilo društvu „Jelo Srem kornere“ na čuvanje. Prisvojene kože tuženik da je dalje prodao kupcima u zemlji i inozemstvu, pričinivši time štetu društvu DNM u iznosu od 13.699.400,00 RSD, što prema posljednjim podacima Hrvatske narodne banice iz siječnja 2015. godine predstavlja kunsku protuvrijednost od 863.062,20 HRK.

14. Iznos vrijednosti kože u vlasništvu društva DNM, utajene i prodane od strane tuženika, utvrđenje vještačenjem provedenim u sklopu naprijed navedenog kaznenog postupka po Centru za vještačenje d.o.o. je na dan 9. srpnja 2022. godine. 6.914.560,00dinara (l.s. 30).

14.1. U navedenom kaznenom postupku društvo DNM postavilo je imovinsko pravni zahtjev u svrhu naknade štete pričinjene mu kaznenim djelom tuženika te je naprijed citiranom presudom upućeno je na ostvarivanje svoga zahtjeva u parnici a što ovim parničnim postupkom čini njegov slijednik.

15. Dakle, predmet ovog spora nastao je iz trgovačkog odnosno poslovnog odnosa između dva "privredna subjekta" odnosno trgovačka društva i to DNM iz

Beograda (Republika Srbija), Starine Novaka 11/1, matični broj: 17145177, i Koža Prom Kornere iz Stare Pazove (Republika Srbija), Kamenjareva 29 B, mat.br.08710465, a u okviru njihove poslovne suradnje po osnovi Ugovora o skladištenju robe od dana 9.7.2002.g.

16. Člankom 28. st. 1. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima (dalje u tekstu: ZRSZ) propisano je da je za izvanugovornu odgovornost za štetu, ako za pojedine slučajeve nije drugačije određeno, mjerodavno pravo mjesta gdje je radnja izvršena ili pravo mjesta gdje je posljedica nastupila, ovisno o tome koje je od ta dva prava povoljnije za oštećenika. “

17. Dakle, pri ocjeni osnovanosti tužbenog zahtjeva na konkretni slučaj valjalo je primijeniti odredbu čl. 28. ZRSZ-a, kao relevantnu za primjenu srbijanskog prava kao mjerodavnog u konkretnom slučaju a u ovom postupku riječ je o izvanugovornoj odgovornosti za štetu koju tužitelj potražuje od tuženika.

18. Zakonom o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 125/04) i to čl. 452. st. 2. propisna je obveza privrednih subjekata u Republici Srbiji da „...svoj pravni oblik, organe, dioničare i članove, osnovni kapital, dionice i udjele, tvrtku, memorandum, dijelove društva s određenim ovlaštenjima u pravnom prometu, kao i svoje opće akte i osnivačke ugovore usklade s odredbama ovog zakona u roku od dvije godine od stupanja na snagu zakona... “ dok je odredbom st. 4. istog članka propisano da „...privredni subjekti koji ne postupe u skladu s obvezom iz st. 2. prestaju sa radom poslije provedenog postupka likvidacije o trošku subjekta likvidacije, koji po službenoj dužnosti pokreće registar i brišu se iz registra.

19. Iz spisa je razvidno da je društvo DNM propustilo uskladiti se s naprijed citiranim odredbama Zakona o privrednim društvima te da je sukladno odredbi čl. 452. st. 4. Zakona o privrednim društvima i čl. 68. st. 2. Zakona o registraciji trgovačkih društava, brisano iz Registra privrednih subjekata kao neaktivno.

20. Nadalje, odredbom čl. 593. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 36/2011, 99/2011) propisano je da svi članovi, odnosno vlasnici privrednih subjekata koji su brisani iz registra privrednih subjekata u skladu s čl. 452. st. 2. Zakona o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije 125/04) stupanjem na snagu novog Zakona o privrednim društvima postaju suvlasnici nad imovinom tih privrednih subjekata, u idealnim dijelovima koji odgovaraju udjelima u temeljnom kapitalu tih privrednih subjekata. Zakonom o privrednim društvima čl.68. je propisano da za obveze brisanih subjekata odgovaraju lica - suvlasnici nad imovinom brisanih subjekata, što bi značilo da je upravo tužitelj kao fizička osoba pravni sliednik društva DNM d.o.o. iz Beograda.

20.1. Slijedom navedenog zaključuje se da je tužitelj kao jedini imatelj poslovnog udjela u društvu DNM jedini vlasnik njegove imovine u koju ulazi i potraživanje koje je predmet ovog parničnog postupka a koje isti ima prema tuženiku.

20.2. Odredbom čl. 14. ZRSZ-a propisano je: „za pravnu i poslovnu sposobnost fizičke osobe mjerodavno je pravo države čiji je ona državljanin“, što bi značilo da se u odnosu na tužitelja znači da se u pogledu stranačke sposobnosti tužitelja trebaju primijeniti naprijed citirane odredbe srbijanskog Zakona o privrednim društvima.

21. Da bi se utvrdila visina počinjene štete sud je u ovom postupku naložio financijsko vještačenje ovlaštenom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo Željku Dekoviću koji je u Nalazu i mišljenju od dana 15.5.2025.g. naveo da iznos od 6.914.760,00dinara prema srednjem tečaju na dan 9. srpnja 2002.g. iznosi 113.974,99EUR-a temeljeći svoj Nalaz i mišljenje na Nalazu i mišljenju Centra za vještačenje d.o.o. Novi Sad od 30.1.2012.g. priloženom u sudski spis, a izrađenom za potrebe kaznenog postupka koji se vodio pred Osnovnim sudom u Sremskoj Mitrovici

pod brojem 2K-3614/10 protiv okr. Milivoja Macure, ovdje tuženika. Predmetnim nalazom i mišljenjem od 15.5.2025.g. vještak Željko Deković je utvrđeni iznos štete na dan nastanka štete 9.7.2002.g. iz Nalaza i mišljenja Centra za vještačenje d.o.o. Novi Sad od 30.01.2012.g. u visini od 6.914.760,00 dinara preračunao u eure na dan 9.7.2002.g.

21.1. Na navedeni Nalaz i mišljenje iznio je prigovor tužitelj navodeći da isto nije dalo odgovor na pitanje koliko iznosi šteta prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, što je bio tužiteljev dokazni prijedlog. Naime, tužitelj je već u samoj tužbi, tijekom cijelog postupka te na ročištu održanom 17.04.2025.g. predložio sudu da odredi vještačenje na način da vještak utvrdi visinu štete tj. tržišnu vrijednost otuđene robe na dan presuđenja, rukovodeći se odredbom članka 1089. st.2. Zakona o obveznim odnosima kojom je propisano da se visina naknade štete određuje se prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, a koji je dokazni prijedlog sud usvojio raspravnim rješenjem od 17.4.2025.g. pa je tužitelj predložio sudu da naloži vještaku Željku Dekoviću da dopuni svoj Nalaz i mišljenje od 15.5.2025.g. tako da odredi visinu naknade štete radi otuđene robe 21.076 komada sirove i suhe janjeće kože prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, odnosno prema tržišnoj cijeni na dan vještačenja budući da je i sam tužbeni zahtjev postavljen sukladno citiranoj odredbi članka 1089. st.2. Zakona o obveznim odnosima.

21.2. U dopuni Nalaza i mišljenja vještak Deković je dana 5. prosinca 2025.g. naveo da revalorizirani iznos od 184.301,81EUR predstavlja realnu vrijednost potraživanja od inflacije te omogućuje transparentno i objektivno vrednovanje naknade štete, osiguravajući da revalorizacija ne bude proizvoljna nego utemeljena na realnoj promjeni potrošačkih cijena u eurozoni. Vještak je dao izračun naknade štete na dan kad vještačenja odnosno na dan 15. svibnja 2025.g.

21.3. Navedenoj Dopuni Nalaza i mišljenja parnične stranke nisu prigovarale pa je sud istu uzeo u obzir kao objektivno i stručno sačinjenu te na njemu temeljio ovu presudu imajući u vidu članak 1089. st.2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje: ZOO) kojom je propisano da se visina naknade štete određuje se prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke.

21.4. Navedeni stav zauzet je i u Presudi Vrhovnog suda RH Rev-304/1997-2 u kojoj se navodi da zatezna kamata na naknadu na nenovčane materijalne štete, dosuđene u novcu prema cijenama u vrijeme presuđenja teče od odana donošenje prvostupanjske odluke kojom je visina štete određena.

22. Tijekom cijelog postupka tuženik je prigovarao nedostatku aktivne i pasivne legitimacije ali, prema stavu ovog suda, taj prigovor nije osnovan jer je tužitelj kao jedini imatelj poslovnog udjela u društvu D N M, jedini vlasnik njegove imovine u koju ulazi i potraživanje prema tuženiku.

22.1. Iz spisa proizlazi da "Privredno društvo" (što bi u RH odgovaralo trgovačkom društvu) DNM d.o.o. iz Beograda nije brisano iz "Registra Agencije za privredne registre" (što u RH ima značenje Registar trgovačkih društava) zbog toga što nije uskladio svoje akte sa Zakonom o privrednim društvima, članak 452.st.2. Zakon o privrednim društvima (Službeni glasnik Republike Srbije broj. 125/4) nego je društvo DNM d.o.o. iz Beograda brisano zbog svoje neaktivnosti na osnovu navedenog zakona jer je zbog svoje neaktivnosti unutar roka od 12 mjeseci, a što je bilo po tad važećem zakonu članak 68. stavak 2. Zakona o registraciji privrednih subjekata, sankcioniran brisanjem iz registra dana 16.6.2006.godine.

22.2. U odnosu na pasivnu legitimaciju tuženika Milivoja Macure kao fizičke osobe, a obzirom na navode tuženika da isti nije ni u kakvom obvezno pravnom odnosu prema pravnom prethodniku tužitelja jer da je pravni prethodnik tužitelja DNM d.o.o. iz

Beograda bio u ugovornom odnosu sa Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, Kamenjareva 29 B, mat.br.08710465, sa kojim da je imao zaključen Ugovor o skladištenju robe, dana 9.7.2002.godine, a na osnovu čega da je DNM d.o.o. iz Beograda skladištio svoju robu kod Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove. Zakonski zastupnik i osnivač Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove, Kamenjareva 29B, da je bila Dušanka Macura i to sa osnivačkim ulogom od 5.000,00 USD, u odnosu na povijest poslovanja Koža Prom Kornere d.o.o., iz Rješenja Privrednog suda u Sremskoj Mitrovici, pod posl.br.ST-358/2010 od 1.9.2010.godine, razvidno je da je nad trgovačkim društvom Koža Prom Kornere d.o.o iz Stare Pazove otvoren i zaključen stečajni postupak nakon čega je Koža Prom Kornere d.o.o. kao trgovačko društvo brisano iz registra trgovačkih društava, odnosno brisano iz registra privrednih subjekata, ipak je, prema stavu ovog suda, upravo tuženik pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari.

22.3. Uvidom u predmetni spis Privrednog suda u Sremskoj Mitrovici, St-358/2010 razvidno je da društvo za promet roba i usluga DNM d.o.o. iz Beograda, Starine Novaka 11/1, nije prijavilo bilo kakva potraživanja u ovom postupku prema stečajnom dužniku Koža Prom Kornere d.o.o. trgovinskom proizvodnom poduzeću iz stare Pazove, Kamenjareva 29B niti je na bilo koji način, da li kao DNM d.o.o. ili kao Drago Bjedov (ovdje tužitelj), sudjelovao u tom stečajnom postupku uslijed čega da isti nije prekludiran za prijavu ovog potraživanja.

23. U odnosu na tuženikov prigovor zastare također se navodi da je tužba pošti predana dana 18. ožujka 2015.g. a u sudu je zaprimljena dana 19. ožujka 2015.g. Ugovorni odnos između parničnih stranaka zasnovan je Ugovorom o skladištenju robe, ugovorni odnos između DNM d.o.o. iz Beograda i Koža Prom Kornere d.o.o. iz Stare Pazove 2002.godine a Presuda Osnovnog suda u Sremskoj Mitrovici, poslovni broj; 2K-3614/10 od 29.10.2012. godine kojom je ovdje tuženik proglašen krivim za kazneno djelo utaje iz čl. 170. st. 3 u vezi st. 1. Kaznenog zakona Republike Srbije jer je u razdoblju od 9.7.2002. godine pa do 18.2.2004. godine prisvojio ukupno 21.076 komada janjeće i ovčje sirove i suhe kože u vlasništvu društva DNM, od ukupne količine od 24.142 komada kože koje je društvo DNM povjerilo društvu „Jelo Srem kornere“ na čuvanje je donesena 29.10.2012.g., dakle, neosnovan je prigovor tuženika da je njegova obveza po osnovi ovog obveznog pravnog odnosa zastarjela jer da je opći rok zastare od 10 godina koji da je u Republici Srbiji propisan odredbama "Zakona o obligacionim odnosima". Kazneni postupak koji je vođen protiv Milivoja Macure ima utjecaj na rok zastare ovog potraživanja jer je upravo u tom kaznenom postupku ovdje tužiteljev pravni prednik upućen u parnicu s imovinsko pravnim zahtjevom pa je prije donošenja te presude nije mogao ni pokrenuti.

23.1. Dakle, Preduzeću za promet roba i usluga "D N M" d.o.o. Starine Novaka 11/1, Beograd je kao jedini osnivač upisan Drago Bjedov (ovdje tužitelj) te iako je navedeno poduzeće je brisano dana 16. lipnja 2006.g. kao neaktivno iz Registra privrednih subjekata temeljem odredbe čl.68. st.2. Zakona o registraciji trgovačkih društava, isto je sasvim irelevantno za presuđenje u ovoj pravnoj stvari jer je upravo tužitelj aktivno legitimiran za pokretanje ovog postupka naknade štete prema tuženiku.

23.2. Slijedom svega naprijed navedenog ovaj sud smatra nespornim da postoji odgovornost tuženika za štetu koja je nastalu tužitelju činjenjem kaznenog djela od strane tuženika.

24. O troškovima postupka odlučeno je temeljem odredba čl. 154. st.1. i članka 155. ZPP-a. Tužitelju zastupanom po punomoćniku iz redova odvjetnika sud priznaje trošak u iznosu od 32.177,19EUR-a obzirom da je isti uspio u cijelosti u postavljenom tužbenom zahtjevu pa se tako tužitelju priznaje trošak naknade troška za zastupanje

na ročištima dana 17.2.2016., 29.11.2016., 17.4.2025., 11.9.2025., 17.10.2025., svako po 863 boda (1.726,00EUR-a), za zastupanje na ročištu 2.2.2026. 1387 bodova (2.773,54EUR-a), za sastav tužbe, za sastav prijedloga za određivanje privremene mjere, sastav obrazloženih podneska od 18.1.2016., 5.10.2016., 2.9.2025., svaki po 863 boda, za sastav obrazloženog podneska od 1.2.12.2025. 1.387 bodova, za sastav žalbe od 4.4.2024. 431 bod (862,00EUR-a), ukupno 23.669,08EUR-a, sve uvećano za pripadajući PDV od 25% (5.917,27EUR-a), ukupno 29.586,35EUR-a.

24.1. Kad se tome pridoda trošak financijskog vještačenja u iznosu od 600,00EUR-a, trošak sudskih pristojbi na tužbu 663,61EUR te na presudu 663,61EUR, na prijedlog za određivanje privremene mjere 331,81 EUR te na rješenje o osiguranju privremenom mjerom 331,81 EUR, ukupno 1.990,84EUR-a

24.2. Dakle, sveukupno je tuženik dužan naknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 32.177,19EUR-a radi čega je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude a sve temeljem T.br. 7.,8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23).

24.3. Tuženiku nije obistinjen trošak pristupa na ročište za objavu presude jer nije izvjesno da li će taj trošak nastati a putni trošak punomoćnika na relaciji Varaždin-Knin-Varaždin za dane 17.2.2016., 29.11.2016., 11.9.2025. i 17.10.2025. mu nije obistinjen jer je tužitelj mogao angažirati punomoćnika iz grada u kojem se nalazi sud.

U Kninu, dana 24. veljače 2026.g.

S U T K I N J A

Ana Kević Brakus

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude tuženicima je dopuštena žalba, u roku od 15 dana, zbog povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. ZPP-a. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Županijski sud.

DN-a: sukladno zapisniku o objavi odluke

Broj zapisa: **9-30883-cbd44**

Kontrolni broj: **0f8c2-acbd7-6c9da**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.